



Fredet

Vike kirkeruin

Vike kirkeruin

Vike kirke er en av 17 kjente steinkirker fra middelalderen i Buskerud. I middelalderen var stavkirker og steinkirker det vanlige. Tre var det tradisjonelle byggematerialet. Steinteknologi representerte noe nytt i middelalderen. Å bygge i Stein krevde mer ressurser til oppføring enn å bygge i tre. Steinkirker ligger oftest i gode jordbruksområder og nær sentra. Det var i sentrale strøk med utveksling av nye og viktige impulser at ny teknologi gjerne kom først.

Vike kirke ble bygd i andre halvdel av 1200-tallet. Det ble funnet mynter under utgravingen av kirketuften i 1969-70. Den eldste mynten er fra midten av 1200-tallet, mens resten er fra slutten av 1200-tallet.

Utdragningen av kirketuften viser hvordan kirken har sett ut i middelalderen. Den har hatt et rettangulært skip, ca. 15 meter langt og 10 meter bredt. Koret var smalere, ca. 6,5 meter langt og 6,5 m bredt. I skillemuren mellom skip og kor er det en koråpning. Dette kan fortsatt sees. Skipet har hatt en vestportal og inngang i vest. Terskelhellen har slitespor etter menighetens inngang og utgang gjennom tidene. Kirken har hatt et hovedalter ved østmuren i koret, og sidealter på hver side av koråpningen. Fundamentene man kan se ved koråpningen er etter ciborium, en baldakin eller overbygning over sidealtrene. I 1595 ble det nevnt i skriftlige kilder at kirken hadde spir.

Kirken har trolig hatt kalkmalerier på veggene innvendig. Utgravingen avdekket kalkbiter med rødmalt geometrisk dekor. Det ble også avdekket en del av et blyinnfattet vindu med ruterformete glassruter.

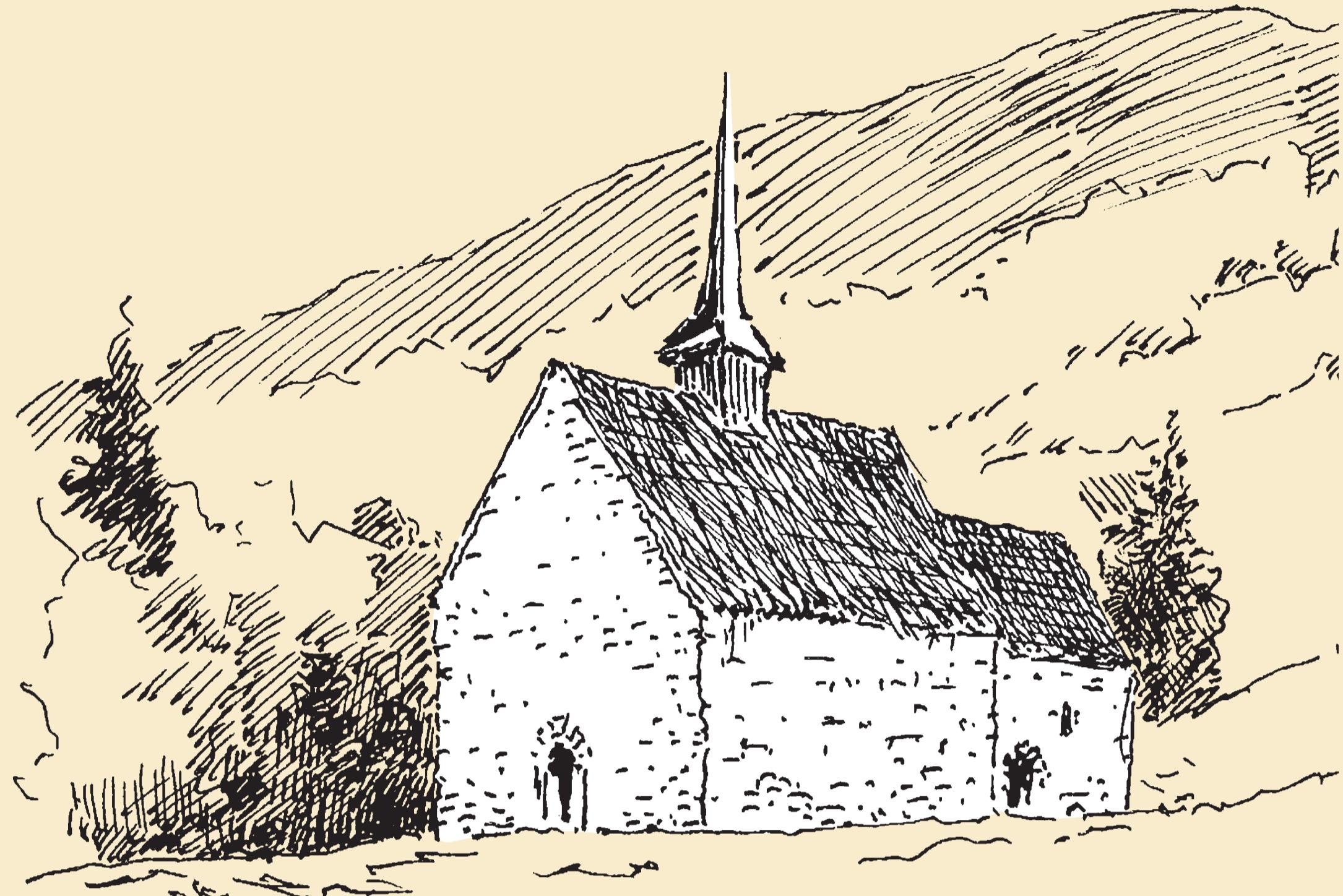
Vike kirke ble sannsynligvis lagt ned i reformasjonstiden rundt 1537, men murene sto til 1700-tallet.

Vike Church Ruins

Vike Church is one of 17 known medieval stone churches in Buskerud. During the Middle Ages, stave churches were common, wood being a traditional building material. Building in stone was a relatively new technology. Churches built in stone were not as common during the period. Stone churches were often situated in rich agricultural areas and close to community centres. Stone construction required greater resources than building in wood, and these areas were also the first to come in contact with new ideas and technologies.

Vike Church was erected in the second half of the 1200s. During the excavation of the church-site in 1969-1970, some coins were uncovered. The oldest one dates back to the mid-1200s, while the remainder are from the latter part of the 1200s.

The excavation of the site shows the outline of the medieval church. The nave was rectangular, approximately 15 by 10 metres, while the choir was narrower, approximately 6.5 by 6.5 meters.

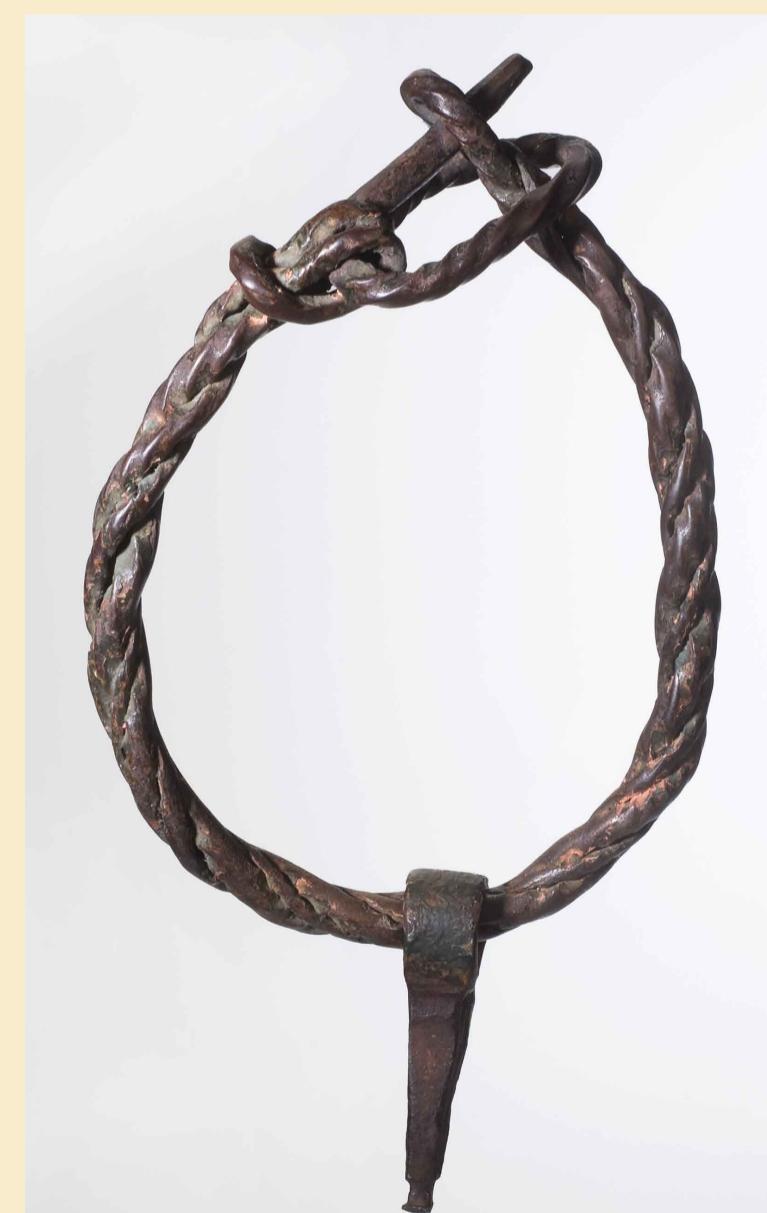


Rekonstruksjonen er laget av Geir Helgen.

The opening in the wall that divides the nave from the choir can still be seen. The nave had a west portal and a main entrance facing west. The threshold flagstone is visibly worn from the passing of the feet of innumerable parishioners. The church had a main altar by the eastern wall of the choir and side altars on each side of the opening into the choir. On each side of the opening you can also see the foundations for a ciborium, a canopy or covering above the side altars. A source from 1595 describes the church as having a spire.

The inside walls of the church were most likely decorated with frescoes. The excavation uncovered pieces of lime mortar with geometrical ornaments painted in red. A portion of a leaded glass window with rhomb-shaped panes was also uncovered.

Vike Church probably ceased being used during the Reformation (1537), however, its walls remained standing until the 1700s.



© Drammens museum. Foto: Bjørn Johnsen, Buskerud Fylkesfotoarkiv.

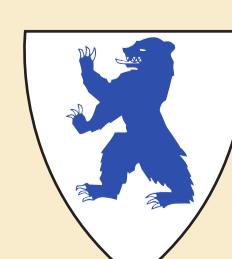
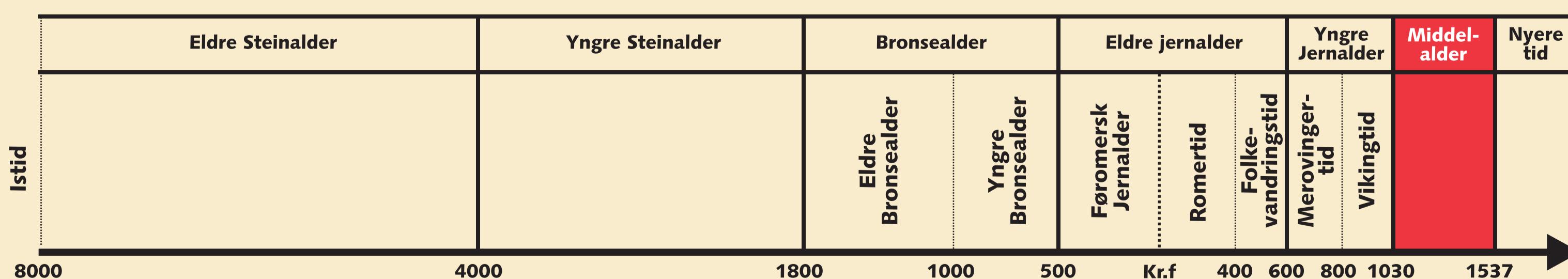
Olavsspenning

Ringen er en olavsspenning, og har trolig vært festet på kirkedøra i Vike kirke. En olavsspenning er en vidjespenning, en ring ofte laget av bjørkeskudd. Disse ble vridd og lagt dobbelt, slik at det ble en løkke der bjørkeskuddene ble bøyd. Den andre enden var tykkenden, som ble utformet som en lås. Løkken ble tredd innpå. Vidjespenningen kunne åpnes og lukkes i låsen, og har vært brukt der noe skulle festes eller bindes sammen. Låsen kunne gjøres på flere vis. Den fineste låsen hadde navn etter hellig Olav.

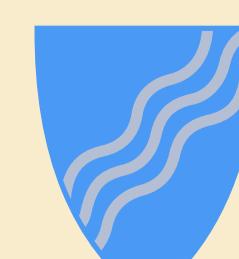
Denne olavsspenningen er av smijern. Den er smidd i ett stykke, og kan ikke åpnes. Olavsspenninger har blitt smidd opp mot vår tid, og det har vært flere av disse i kirker i Buskerud. Å smi olavsspenninger er et kunststykke.

This clasp is called an "Olavsspenning", and is believed to come from the door of Vike Church. The term was originally used for withies (supple willow twigs woven together), which in spite of the name were often made from birch shoots. A twig was folded and twisted, forming a loop at one end. The other end was fashioned into a hasp (not unlike a belt buckle), into which the loop end could be fastened. The clasp could be opened and closed, and was used for fastening or tying things together. This type of clasp could be made in a number of ways. The best design was named after Saint Olav, the national saint of Norway.

This "Olavsspenning" is made from iron. It is forged in one piece, and cannot be opened. Items of this type have been made right up to the present age, and several have been used on churches in Buskerud. Forging an "Olavsspenning" is considered a task for a master blacksmith.



Buskerud
fylkeskommune



Modum
kommune